

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Рег. № 4207-4930, екз. № 1

06.02 2015 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА
И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
На № 553-14-24/20.01.2015 г.

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Проект за решение за недопускане на имигранти от Близкия изток и Северна Африка, включително и бежанци от Сирийската арабска република на територията на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

Във връзка с представен проект за решение за недопускане на имигранти от Близкия изток и Северна Африка, включително и бежанци от Сирийската арабска република на територията на Република България № 454-02-22, внесен от Волен Сидеров и група народни представители, Министерството на вътрешните работи изразява следното становище:

С проекта се предлага Народното събрание да възложи на Министерския съвет да приеме всички необходими действия и актове за недопускане на имигранти от Близкия изток и Северна Африка, включително и бежанци от Сирийската арабска република на територията на Република България, тъй като Република България не разполага с необходимия финансов ресурс за издръжката на сирийските бежанци, както и че нахлуването им в страната създава заплаха за националната сигурност, териториалната цялост, живота и собствеността на българите за поколения напред и е в разрез с националното законодателство и чл. 4, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците.

Съгласно чл. 105, ал. 1 от Конституцията на Република България Министерският съвет ръководи и осъществява вътрешната и външната политика на страната в съответствие с Конституцията и законите.

При изпълнение на дейността си органите на изпълнителната власт са обвързани от

София, 1000, ул. "Шести септември" № 29, централа на МВР 02/9825000

действащото законодателство и поетите международни ангажименти. Съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната и имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Съгласно чл. 3 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., ратифицирана със Закона за ратифициране на Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола за статута на бежанците от 1967 г. (Обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.), договарящите държави се задължават да прилагат разпоредбите на тази конвенция спрямо бежанците без каквато и да е дискриминация по отношение на раса, религия или страна на произход.

В член 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз е предвидено, че правото на убежище се гарантира при спазване на правилата на Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и на Протокола от 31 януари 1967 г. за статута на бежанците и в съответствие с Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз.

Условията и редът, при които чужденци могат да влизат, да пребивават и да напускат територията на Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). В чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ са изброени случаите, в които се отказва влизане в страната или издаване на виза на чужденец, като в ал. 2 е предвидено изключение, независимо от наличието на някое от посочените в ал. 1 обстоятелства - може да бъде издадена виза или разрешено влизането на територията на Република България по причини от хуманитарен характер или когато това се налага от държавния интерес или от изпълнението на международни задължения.

Условията и редът за предоставяне на особена закрила на чужденци на територията на Република България се определят със специален закон – Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). В ЗУБ е предвидено, че Република България осъществява изпълнението на задълженията си по Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола за статута на бежанците от 1967 г. Всеки чужденец може да поиска предоставяне на закрила в Република България в съответствие с разпоредбите на ЗУБ (чл. 4, ал. 1).

Случаите, в които не се предоставя статут на бежанец или хуманитарен статут са изброени в чл. 12 от ЗУБ, а в чл. 13 са изброени случаите, в които молбата за предоставяне на статут се отхвърля и в които производство не се образува, а образуваното се прекратява. Не се допускат ограничения на правата или привилегии на чужденците, търсещи или получили закрила в Република България, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

Регламентацията на ЗУБ е въведена като част от националните изпълнителни мерки по транспониране на Директива 2001/55/ЕО на Съвета за минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием, Директива 2003/9/ЕО на Съвета за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище, Директива 2004/83/ЕО на Съвета за минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила и Директива 2005/85/ЕО на Съвета за минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите

членки. Директивите са част от правния инструментариум на Европейския съюз в рамките на общата политика в областта на убежището. Държавите-членки прилагат режима на временна защита при стриктно спазване на правата на човека и основните свободи, и на техните задължения за недискриминация. В съответствие с общата политика в областта на убежището, включваща Обща европейска система за убежище, са приети и Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния стандарт на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила и Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила.

Република България има редица международни и хуманитарни ангажименти, които следва да бъдат спазвани.

Приемането на представения проект на решение не може да бъде подкрепено, тъй като би довело до промяна на текстове в Закона за убежището и бежанците, което от своя страна ще доведе до нарушаване на поетите ангажименти от страна на Република България като страна по редица международноправни актове и неизпълнение на законодателството на Съюза.

ЗА МИНИСТЪР:

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР
КРАСИМИР ЦИПОВ
(заповед № 81213-845/17.11.2014 г.)

Изготвил: ПТошков *Р.Т.*

03.02.2015 г.

Отп: в 2 екз.

Екз. 1 – деловодство

Екз. 2 - адресата

Съгласувал:

началник на отдел „Нормотворческа дейност“ – ДПНД

Кристина Лазарова

03-02-2015

ВПД директор на ЛПНЛ

Нина Чимова

03-02-2015 г.

